

שליח

העולם הזה

דן פיינרו

מדווח מפסטיבל

הסרטים בקאן

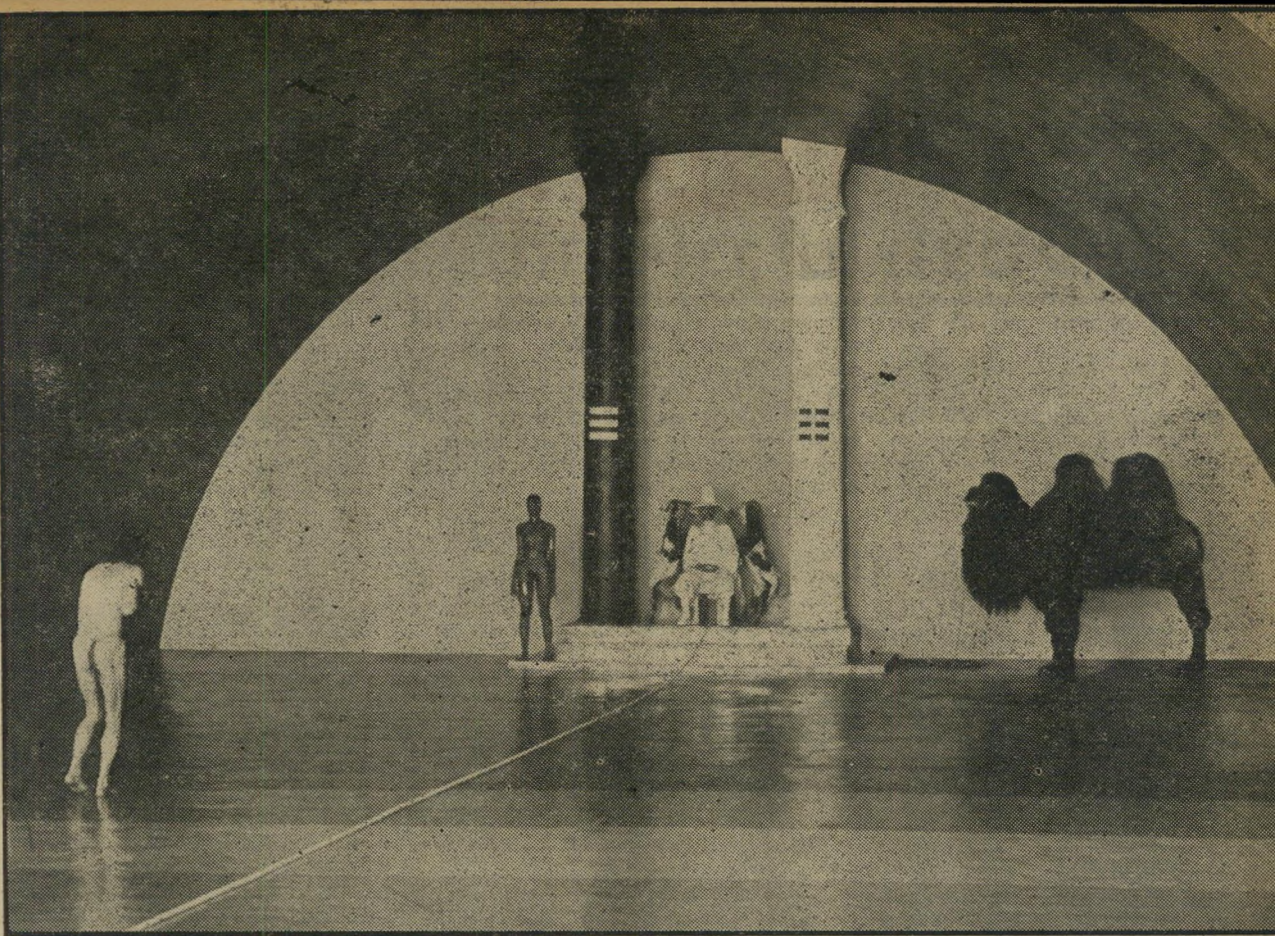
והכספים, החי בחברת אשה תאוותנית ורשתגנית, ישנו גם שר המישטרה, הרוצח למען הסדר, ושרת-הילדים המכינה אותם מן העריסות למלחמות.

לאחר שהציג את גבורותיהם של ה"שבעה בשורה של מעשים בהמיים וברוי-טליים, המסוגלים לגרום להתקפת-לב גם לצנוור הסלחן ביותר — יוצא איתו ה"אלכימאי למסע, בלוויית הכושית המקוע-קעת וכלי-אדם. הם יוצאים אל ההר הק"דוש שם יושבים תשעה חכמים בני 30,000 שנים, שגילו את סוד חייה הנצח. זהו הסוד שכל-אדם והבריו נכספים אליו.

עם יצאנית

לחופה

משה שקורה להם במסע זה, בו הם עוברים את כל הדיסציפלינות הדתיות.

אלחסנדרו ויבסקי, שנולד ב"יהודי אדוק. טירטו של חודורובסקי ההר הקדוש שם ללעג את כל הדתות. כל-אדם, הגיבור, מגיע להיכלו של אלכימאי היושב בראש מיגדל, מוקף גמל וכושית ערומה, שגופה מכוסה כתובות עבריות.

אלחסנדרו חודורובסקי, שנולד ב"יהודי אדוק. טירטו של חודורובסקי ההר הקדוש שם ללעג את כל הדתות. כל-אדם, הגיבור, מגיע להיכלו של אלכימאי היושב בראש מיגדל, מוקף גמל וכושית ערומה, שגופה מכוסה כתובות עבריות.

בנו של יהודי אדוק

האדם כבהמה

של ימינו, כדי להגיע למשהו נישגב יור, זוכה לתאורים גראפיים מדהימים, כמו סרינות הימים מתערכות עם סיפור הבן האובד, או צלב עשוי תרנגולות שחר

מעבדה ופולחן מזור. תהליך המעבר של הצואה לזהב, המצולם בצבעים טבעיים, שומר על החוקיות העתיקה של לוח-הצבעים שקבעו אלכימאי ימיהביניים.

קי. התפאורה מתפוצצת על כל הצפרדע עים שעליה, באלגוריה על מסעיה-הצלב, מלתמות ואי-טובלנות. תיירים מצלמים ב"צימאון רב טבח המוני. תיירת משתגלת בעמידה, שעה שבני-משפחתה מנציחים את הארוע על הצלולואיד; תהלוכת גוויות של כבשים שעורם הופשט ואחר-כך ניצ"לבו (יש שם עשרות רבות של צלבים) מסוג זה הנישאים כדגלים בידי חיילים). עגלה מלאה גוויות אדם ערומות. בית-חרושת לייצור דיוקני ישו בהמוני עות'קים. אוסף יצאניות בחולצות שקופות, אחת מהן עם קוף, מתפללות לבתולה ה"קדושה בכנסייה. גברים שמנים עד כדי בחילה חוזרים על מעמד צליבת ישו, ואחד מהם, המגעיל במיוחד, משחזר את הסצינה המפורסמת של הבתולה עם הצלוב בזרועותיה. דמות של אפיפיור השוכב אחר כך על הצלוב. זלבסוף, דמותו של אותו הצלוב, עולה השמימה כשהיא קשרה לכלוגים צבעוניים.

זו ההתחלה הצנועה. וההמשך הולך מ"חיל אל חיל.

הוא נולד בצ'ילי. הוריו ממוצא רוסי. אביו יהודי, אמו שום דבר. כך, בכל אופן, הוא מגדיר זאת.

אביו לא האמין בבנקים, החזיק בכ"י סו רק כסף מזומן. אמו אהבה כסף, יום אחד שמה עליו את ידה וברחה לפרו. למחרת, עמד אביו ברחוב ומכר בובות, בגיל 60, אחרי שחי כל חייו כאפיר קורס מוחלט. החליט האב להפוך ליהודי די אדוק. נשא לו אשה בת 40, הוליד שלושה ילדים, ועלה לארץ הקדושה, בה הוא חי עד היום.

הבן, לעומת זאת נדד בכל העולם. בצרפת, במקסיקו, ולאחרונה בארצות-הברית. בכל מקום, הוא מעיד על עצמו, הרגיש כור. באף מקום לא נשאר אלמוני. בצרפת הוא הקים תנועה סוריאליסטית בשם פניקה, יחד עם פרננדו (ארכיטקט וקיסר) אראבל ורולנד טופור, הצייר ש"את סרטו כוכב הלכת הפראי הציגו השנה בקאן (העולם הזה 1864). במקסיקו הוא בייס סרט בשם אל 1900 — גירסה פרועה גרוטסקית ואכזרית על גילגולי דמות משיחית הרוצחת עצמה במערב הפרוע. — עד שלפני שנתיים הוא זכה להילה מיוחדת, כאשר כבש את פסטיבל קאן. הוא כותב בעצמו את התסריטים שלו, מצייר את התפאורות והתלבושות, בוחר את השחקנים, מלחין את המוסיקה, ומ"י בייס. בקיצור — תופע-טבע לא רגילה. שמו אלחסנדרו חודורובסקי. זסרטו הח"דש, ההר הקדוש, הוא סנסציה של פס"טיבל הסרטים הנוכחי בקאן.

בסירטו של רובר לאפוז'אד, החיור המאונך, מדמה היסטוריון וחבר-פרלמנט את הער' באנדרלמוסיה מוסרית מוחלטת. באחד מחז"בלעה — המתעלס עם אשה אחרת. יונתו היא רואה אשה המברכת את

ברכה רבעל נואף

כשמיפגן-היכולת מאחוריו, מכניס האלכימאי את כל-אדם לרזי הפולחן גים המיסטיים השונים, לסודות הכישופים ולכוכבי-המזל. לבסוף, הוא מציג בפני ונוס, המספק את כל צרכי האהבה של העולם, ויופיטר, סמל הריקבון הקפיטר ליסטי, המשגל מכונה ענקית בעזרת פין בגודל של תומת כבד.

כנרית

ערומה

דמות שבפתיחה, המשמשת דגל לצלוב — אינה אלא כל-אדם, אותו גיבור של החזיונות הדתיים מימיהביניים, הממשיך ומחפש עד היום את חייה-הנצח ואת דרכו בחיים.

לאחר הפתיחה המשעשעת, מגיע כ"י אדם להיכלו של האלכימאי הגדול, ה"יושב על ראש מיגדל גבוה במקום מדהים מבחינה ארכיטקטונית, כשמצד האחד גמל, ומצדו השני נערה כושית עירומה, שגופה מכוסה כתובות עבריות — מעין ארון קודש על שתיים.

לאחר שכל-אדם מתמרד, מפיל את אלי-ליו של האלכימאי, מוכיח האלכימאי את כוחו הגדול בהושיבו את אורחו על סיר-לילה שקוף. לאחר שכל-אדם עושה בו את צרכיו, הופך האלכימאי את התוצרת לזהב.

כל זה — בצילום ריאליסטי מקרוב,

צפרדעים

חמושות

והני סנסציה במלוא מובן המילה. בעולם הסרטים של 1973, בו נדמה כאילו אין עוד אפשרות להגים, להדהים או להוציא מן הכלים — מצליח חודורובסקי לעשות זאת.

כבר בפתיחה, למשל, הוא מספיק להר"אות: צפרדעים חמושות מתהלכות לצילוני-